

הדלקת נרות: 18:41

צאת השבת: 19:51

מוצ"ש לר"ת: 20:40

הזמנים לפי אופק ירושלים

שבת
שלום!

ביתנו החדש

ארגון לשלום בית וחנוך ילדים, בראשות הרה"ג אבנר קוואס שליט"א

ביחד

מרירות מיותרת

הרגשה זו נוצרת בדרך כלל כתוצאה משנים של הזנחה של הזוגיות, המתבטאת בחוסר פירגון לאורך זמן, תקשורת לקויה, והסתגרות של כל אחד בעניינים שלו.

איך יוצאים מזה?

כדי לבדוק ולשקלל רווח מול הפסד, לא מסתכלים רק על הרגע הזה. צריך לחזור ולהתבונן בשנים הקודמות, ולבדוק מאיפה התחלנו ולאן הגענו. מה הרווחנו בדרך, ומה יש בידינו היום.

הורים יקרים, שימו לב למפעל חייכם מיום החתונה ועד היום. אתם נשואים כבר למעלה משלושים שנה, הקמתם בית בעשר אצבעותיכם, הולדתם ילדים, גידלתם אותם, עמלתם על חינוך ופרנסה, וקניית דירה ועשיתם קריירה של הקמת בית בישראל.

היום אתם כמעט שבת שלם! גידלתם את הילדים, עברתם חוויות נפלאות של אירוסין וחתונה עם כל אחד ואחד מהם. וכשהגיעו הנכדים המתוקים והנפלאים נהניתם מכל רגע איתם. והיום, שהנכדים כבר בגרו, אתם מביטים על הנבחרת הזו, בסיפוק ובנחת, ויכולים לחייך ולשמוח במפעל הגדול הזה.

כדי לצאת ממרירות ואכזבות יש להביט אחורה!

הרבה זוגות מסתכלים על המצב עכשיו, ושוכחים את מה שהיה עד היום. נא לשמוח בהישגים שלנו ובמפעל חיינו.

שאל אותי פעם אדם שהתקשה בפרנסה, שאלה שכולם שואלים: איך אני אגמור את החודש?

שאלתי אותו שאלה נגדית: ואיך גמרת את החודש עד היום? יש לך ילדים, כולם לבושים ולא סובלים מתת תזונה, ואתה לא גר ברחוב, איך זה התקיים בידך עד היום?

מבט כזה על החיים נותן עידוד רב, ותקווה וגם שמחה גדולה כשעוברים את מאורעות החיים.

נכון הדבר שהיו משברים במשך החיים היו עליות וירידות, אבל זה החיים! ויותר מזה, זה מה שעשה את החיים מעניינים. עכשיו שהילדים עזבו את הבית, תוכלו להתפנות זה לזה ולחדש את החברות והזוגיות.

פרשת השבוע

ראיית הנולד

"שֹׁפְטִים וְשֹׁטְרִים תִּתֶּן לָךְ בְּכָל שְׁעָרֶיךָ..." הקב"ה מצווה את בני ישראל במינוי שופטים, דהיינו דיינים, וגם שוטרים כדי לאכוף את החוקים ואת המשפטים שהקב"ה מצווה את עם ישראל. בלי חוק ובלו משפט ובלו אכיפת החוקים יופר כל המרקם החברתי עד שיגיעו "לאיש את רעהו חיים בלעו". המדרש מלמד אותנו פן נוסף בעניין השופטים.

אמר שלמה המלך ע"ה "לך אל נמלה עצל ראה דרכיה וחכם... שאין לה קצין ומושל..." הנמלים יש להם משמעת וסדר עד כדי כך שאינם צריכים קצין ומושל כדי לנהל את אורח חייהם. כולנו יודעים שהנמלים מאוד חרוצות ותמיד אוגרות מזון לימי החורף הקשים.

אבל אם נתבונן לעומק נגלה דבר מענין. שלמה המלך התחיל את הפסוק "לך אל נמלה עצל" וסיים "ראה דרכיה וחכם", כולנו יודעים שהיפך המילה עצלות היא זריזות. ואם כן למה נאמר – "ראה דרכיה וחכם"? היה צריך לומר – "ראה דרכיה והזדרז"? או – "לך אל נמלה טיפש ראה דרכיה וחכם".

בספר מכתב מאליהו הסביר את הדבר באופן נפלא. אמר המדרש – "על שדה איש עצל עברתי..." איש עצל זהו אדם הראשון. ושואל הרב דסלר איך אפשר לקרוא לאדם הראשון – "איש עצל". הרי הוא הזדרז לחטוא?

אלא שצריך להבין שני מושגים: יש זריזות ויש פזיזות. ההיפך מעצלות זוהי פזיזות! אדם הראשון חטא כיון שהוא היה פזיז. כלומר, הוא התעצל מלחשוב שאם היה מתבונן יותר בדבר ומתיישב בדעתו לא היה נכשל. לכן נאמר עליו בפסוק "איש עצל". וסיכם הרב ואמר דבר נפלא "הפזיזות היא פרי עצלות המחשבה!" מי שמתעצל מלחשוב ולנתח את המצב אין פזיז יותר ממנו והתוצאה ברורה הוא עתיד לעשות טעויות ושיגאות.

כעת נחזור לנמלה. שלמה המלך שלח את העצל, ללמוד מן הנמלה חכמה. אין מדובר כאן בעצלות פיזית וכבדות שאם כן, היה צריך לומר ראה דרכיה והזדרז. אלא ודאי שמדובר כאן על עצלות המחשבה, שהעצל לא רוצה לחשוב על התוצאות וההשלכות שיהיו למעשיו, בין אם הוא עושה דבר מה או נמנע מלעשותו. והנמלה רואה את הנולד, רואה את ימי החורף ומיד אוגרת לה מזון. הרי שהנמלה זריזה אבל לא פזיזה כי היא רואה את הנולד ומלמדת אותנו להיות חכמים – בבחינת: "איזהו חכם, הרואה את הנולד".

ובאמת מי שהוא חכם ומחשב דרכיו ומעשיו לעולם לא ישגה ויטעה וממילא לא יצטרך קצין ומושל. נמצאנו למדים שפרשת שופטים ושוטרים נוצרה לאותם שפזיזים במעשיהם ובדרכיהם.

ונלמד לעצמנו לחשב את דרכיו ולשקול אותם במאזני השכל. לטוב לנו כל הימים.

בברכת שבת שלום ומבורך – אבנר קוואס

זקן בן 92 נכנס לשיעור ללימודי עברית,

שואל אותו המורה הצעיר בסוף השיעור.

מה כל כך חשוב לך. בגילך ללמוד עברית?

מה זאת אומרת הוא עונה בקול עליו בגן עדן מדברים עברית.

אבל א-דוני שואל המורה בהיסוס מה יהיה אם תגיע לגיהנום...

אה הוא עונה, זו לא בעיה... ערבית אני יודע מהבית...

שיעורי בית לאבא

לפנינו דוגמא שמתרחשת בבתי רבים: שימי ילד בן 8, חזר הביתה מהלימודים, זרק את התיק, וצבט את אחותו... אמא ניסתה להרגיעו וזה לא הלך. שימי שיחק בכדור בבית למרות אזהרותיה של אמא. לבסוף, הוא בעט בכדור ושבר את התמונה של סבא שהיתה תלויה בסלון. אמא אמרה לו: חכה שאבא יבוא, אני אספר לו הכל והוא כבר יטפל בך. באותו יום אביו של שימי עבר טיפול שיניים בהרדמה, ושילם לרופא הרבה כסף. כשהוא חזר הביתה הוא פגש את חבר ועד הבית וזה הזכיר לו שהוא לא שילם לוועד שנה שלמה... כשהוא נכנס הביתה אמרה לו אשתו: אתה יודע מה הבן שלך עשה? השתולל, צבט וגם שבר את התמונה של אבא שלך ז"ל... באותו רגע הוא הרגיש שהטיפול שורש עולה לו לראש, ועד הבית עולה לו, ועכשיו התמונה של אבא... פניו השתנו, והילד הרגיש שכלתה אליו הרעה... האבא רץ אחריו, תפס אותו והתחיל להכותו, ופירק עליו את כל התסכול של אותו היום. האמא ראתה את התגובה המוגזמת, והבינה שעשתה טעות. היא רצה להפסיק אותו, ותוך כדי כך שהיא מפרידה ביניהם היא גם חטפה קצת...

הרי לפניכם תוצאה של שגיאה בחינוך. הוא אשר אמרנו, לא להשאיר לאבא שיעורי בית. נוסף ונאמר שלאמא קשה לדעת מה עבר עליו באותו היום, וקשה לה לצפות את עוצמת התגובה שלו. מצד שני הילד צריך לדעת שכל מעשיו מדווחים לאבא, ושאבא ואמא מדברים ביניהם על הכל. אם כן נשאלת השאלה: מה עושה אמא שבכל זאת זקוקה לעזרת האבא כדי להשתלט על המצב? ההורים יתאמו ביניהם שבמשך היום הם יתקשרו וידברו על המתרחש בבית. לכן, כשאמא רואה שהילדים 'עולים לה על הראש' והיא מאבדת שליטה, שלא תאמר: אני לא יכולה עליכם, ולא תפגין חולשה, אלא תאמר: אני מתקשרת עכשיו לאבא שישמע מה קורה פה. יכול להיות שהמשפט הזה כבר יגרום להם לחדול ממעשיהם מיד, ואם לא, אז שתתקשר לאבא ותשים אותו על רמקול והם ישמעו את האבא דרך הטלפון. כמובן שהאבא ידבר בקול ברור וסמכותי ולא בטון מתחנן ומתחנן. פעולה כזאת, לרוב מרגיעה את המצב, וכשהאבא חוזר בערב הוא כבר מעודכן ויודע איך לפעול.

סיפור לשבת

הרה"ג אברהם יצחק הכהן קוק זצוק"ל

כמידי יום, התכנסו האנשים לתפילת מנחה בבית מדרשו של מרן הראי"ה קוק זצ"ל, הסמוך למושב בית הדין. עם השנים נוצרה חבורה קבועה של מתפללים, רובם סוחרים שעבדו בסביבה. לאחר התפילה נהגו לשבת ולשמוע שיעור קצר מהרב ולחזור במהירות איש-איש לעבודתו.

יום אחד, לאחר שסיימו המתפללים את תפילת העמידה, המתין השי"ץ לרב שיסיים את תפילתו על מנת להתחיל בחזרת השי"ץ. המתפללים תמחו מה יום מיומיים שכן על פי רוב הרב לא נהג להאריך כל כך.

לאחר המתנה ארוכה, סימן הרב לשי"ץ להתחיל בחזרה, למרות שטרם סיים את תפילתו. תמיהת הציבור עלתה והתעצמה כשסיימו את התפילה ואילו הרב שקוע כולו בתפילה. הם המתינו עוד דקות מספר בתקווה שהרב יסיים את תפילתו ויעביר את שיעורו כמידי יום, אולם כשהבינו כי הרב אינו עומד לקראת סיום, עזבו את בית המדרש והתפזרו לדרכם.

למחרת, כשחזרו והתכנסו, סיפר אחד המתפללים כי ראה את הרב עומד בתפילה עד לאחר השקיעה- שעה בה עמדו להתחיל כבר את תפילת ערבית. בחשבון פשוט, הרב התפלל את תפילת שמונה עשרה במשך קרוב לשש שעות!

סיפור זה נהג לספר הצדיק הירושלמי ר' אריה לוי זצ"ל, כשהוא מוסיף ומבאר את פשר מעשהו של הרב, אב בית הדין. באותו יום הכריע בית הדין בעניין גט מסובך ועמד לקראת סיום התהליך. כשהסופר עמד לסיים את כתיבת הגט הבחין הרב כי אחד העדים המיועדים לחתימה על הגט כותב מכתב אישי על נייר רשמי של הבנק ה'אנגלו-פלשתית'. הרב חשש כי הנייר שווה פרוטה ואם כן יתכן, כי האיש הינו בגדר של גנב, הפסול לעדות.

אולם הרב שלא רצה להלבין את פניו, חיפש עצה כיצד למנוע מהאיש להעיד בגט. כשהפסיקו את הדיון על מנת להתפלל מנחה, החליט הרב להאריך בתפילה עד לאחר השקיעה, והיות שלא עורכים גיטין בלילה, לא תהיה ברירה אלא לדחות את הדיון למחר, ואז כבר יהיו עדים אחרים.

אהבתו ועזרתו לזולת היו לשם דבר, גם כאשר אותו עניין בא על חשבונו. רעייתו התלוננה בפני ראש העיר כי בעלה לא קיבל משכורת כמה חודשים, והם חיים מאשראי במכולת.

כאשר שמע זאת ראש העיר, טען בכל תוקף כי הרב מקבל את משכורתו מדי חודש והוא דואג אישית כי המשכורת מועברת לרב. מאחר והעניין היה תמוה ביותר, בדקו וראו- שאחרי קבלת המשכורת היה מרן הרב הולך לביתו, ובדרך היו ניגשים אליו יהודים במצוקה: "הרב, כבר לא נותנים לנו אשראי במכולת, ואנו רעבים". והיה הרב מחלק להם את כספו. כאשר הם שאלוהו: "ואיך הרב יקנה?!", היה משיב: "לי יתנו בהקפה!".

עוד מעשה גדול מספר, כי הרב קוק ערך חופה לאיש עשיר. לאחר החופה הודה העשיר לרב ותוך כדי לחיצת יד העביר לו מטבע זהב. כאשר הרב הרגיש במטבע, הפיל אותו מרוב זעזוע ויצא.

העיד עליו מרן הרב שלמה זלמן אויערבך כי רבינו ידע לצטט בעל-פה את כל ספר הזוהר. נאמר עליו שלמד כל יום שישים דפי גמרא ופעם בחודש סיים את כל התנ"ך. שיטתו הייתה שנויה במחלוקת. מתנגדיו העריכו את גדולתו בתורה, אך התנגדו לשיטתו והכריזו עליו מלחמה רוחנית גדולה שממנה סבל עד ימיו האחרונים.

לעומת זאת, רבי צידדו בו, כדוגמת החפץ חיים, שאף התבטא על הרב: "דעו לכם כי הוא קדוש וטהור, וכל הנוגע בו לא ינקה!". (פניני עין חמד)

קו ההלכה הספרדי הארצי

3030 * | 073-7-860-860

רב קווי | בעלות שיחה רגילה

שלוחה 2

מענה טלפוני לשאלות בענייני שלום בית וחינוך ילדים, עם יועצים מומחים שע"י הרב **אבנר קוואס** שליט"א

בין השעות 09:00-23:00

שלוחה 1

מענה טלפוני לשאלות בהלכה שע"י מורי הוראה הפוסקים ע"פ פסקי מרן ה**גר"ע יוסף זצוק"ל**, בנשיאות חבר מועצת חכמי התורה הגאון הגדול הרב דוד יוסף שליט"א

24 שעות ביממה רצוף

שיעורים בפרשת שבוע מטובי המרצים בשלוחה 5

להזמנת הרב להרצאות וכנסים

ניתן ליצור קשר בטלפון 1599-59-59-39

